

Sygn. akt II Cz 858/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Marzenna Ernest (spr.)

Sędziowie: SO Małgorzata Grzesik

SO Mariola Wojtkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 23 czerwca 2014 r. w S.

sprawy z powództwa W. S.

przeciwko (...) Związkowi (...) (...) w S.

o ustalenie

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 5 listopada 2013 r., sygn. akt I C 1441/13, w przedmiocie odrzucenia zażalenia

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 858/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 listopada 2013 r. Sąd Rejonowy w Stargardzie Szczecińskim (sygn. I C 1441/13) odrzucił zażalenie powoda W. S. z dnia 5 września 2013 r. na postanowienie Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 31 lipca 2013 r. w przedmiocie odrzucenia pozwu.

W uzasadnieniu Sąd pierwszej instancji wskazał, że powód - mimo skierowanego do niego wezwania – nie uzupełnił braków formalnych zażalenia tj. nie wskazał wartości przedmiotu zaskarżenia.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł powód, domagając się – jak wynika z całego wyводу zażalenia – jego uchylenia w całości. W uzasadnieniu podniósł merytoryczne argumenty mające przemawiać za uwzględnieniem wniesionego powództwa.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powoda nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zadaniem Sądu Okręgowego było rozważenie, czy zasadnym w niniejszej sprawie było odrzucenie przez Sąd I instancji zażalenia z uwagi na nie uzupełnienie jego braku formalnego w wyznaczonym terminie.

Zgodnie z treścią art. 130 § 1 k.p.c., jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma do poprawienia go lub uzupełnienia w terminie tygodniowym. Wskazany przepis konstytuuje dwie przesłanki uzasadniające wezwanie strony do uzupełnienia braków formalnych pisma procesowego. Pierwsza z nich to wystąpienie w piśmie procesowym braków formalnych, tj. nie spełnianie przez nie warunków przewidzianych dla danego pisma procesowego. Drugą zaś przesłanką jest okoliczność, iż na skutek tychże braków pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu.

Analizując prawidłowość odrzucenia zażalenia należy zatem zbadać, czy strona wykonała wezwanie do uzupełnienia braków w terminie, a także, czy wezwanie do ich uzupełnienia było uzasadnione.

Warunki formalne jakim winno odpowiadać zażalenie zostały określone w art. 394 § 3 k.p.c. Stanowi on, iż zażalenie powinno czynić zadość wymaganiom przepisany dla pisma procesowego oraz zawierać wskazanie zaskarżonego postanowienia i wniosek o jego zmianę lub uchylenie, jak również zwięzłe uzasadnienie zażalenia ze wskazaniem w miarę potrzeby nowych faktów i dowodów. Odwołując się do przepisów wskazujących na warunki formalne, jakim powinno odpowiadać zażalenie, jako pismo procesowe, należy wskazać, iż powinno ono m.in. określać wartość przedmiotu zaskarżenia (art. 126¹ § 1 k.p.c.).

Analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, iż wniesione przez powoda zażalenie z dnia 5 września 2013 roku nie spełniało wymagania polegającego na wskazaniu wartości przedmiotu zaskarżenia. Zarządzeniem Przewodniczącego, wykonanym w dniu 24 września 2013 roku, powód został wezwany do uzupełniania braków formalnych zażalenia. Treść wezwania nie budzi wątpliwości, jest jasna i czytelna, zawiera termin do uzupełnienia braków, jak również pouczenie o negatywnych skutkach niedochowania siedmiodniowego terminu. Wezwanie to w ocenie Sądu odwoławczego uznać należało za zasadne, albowiem na gruncie przywołanych wyżej przepisów zażalenie powoda nie spełniało wszystkich wymogów przewidzianych dla tego rodzaju pisma procesowego. Jednocześnie nieokreślenie przez powoda wartości przedmiotu zaskarżenia stanowiło brak, którego skutkiem była niemożność nadania przedmiotowemu pismu prawidłowego biegu. Zwrócić należy uwagę, iż obowiązek podania wartości przedmiotu sporu lub przedmiotu zaskarżenia w myśl art. 126¹ § 1 k.p.c. ma charakter bezwzględny gdy od przedmiotowej wartości zależy: właściwość rzeczowa sądu, wysokość opłaty lub dopuszczalność środka odwoławczego a przedmiotem sprawy nie jest oznaczona suma pieniężna. O ile w okolicznościach sprawy nie budziła wątpliwości dopuszczalność wywiedzenia zażalenia na postanowienie w przedmiocie odrzucenia pozwu, o tyle jej wskazanie było konieczne dla ustalenia należnej opłaty od zażalenia (art. 19 ust. 3 pkt 2 w zw. z art. 13 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).

Mając na uwadze fakt, iż powód nie zadośćuczynił wezwaniu do uzupełnienia braku formalnego zażalenia w określonym terminie, ziszczyły się przesłanki do zastosowania rygoru przewidzianego w art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., a zatem odrzucenia zażalenia.

Z tych też względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie powoda, o czym orzekł w sentencji postanowienia.

Na marginesie jedynie Sąd Okręgowy wskazuje, iż prawomocne odrzucenie pozwu nie stanowi przeszkody do ponownego jego wniesienia. Ponadto jeżeli strona bez swojej winy uchybiła terminowi do dokonania czynności procesowej może złożyć wniosek o przywrócenie terminu.

(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...);

4. (...)

(...)

(...)